

Nr 128

Av herr Magnusson m.fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om investeringsavgift för år 1955, m. m.

I proposition nr 36 har Kungl. Maj:t för år 1955, i syfte att bromsa upp investeringsviljan hos det enskilda näringslivet och dämpa den högkonjunktur som för närvarande råder i vårt land, föreslagit införande av en investeringsavgift.

Det är dock allmänt känt att vår konjunktur i dag måste anses mer splittrad än någonsin tidigare. Medan goda avsättningsmöjligheter föreligger för flera näringar har utomordentligt stora svårigheter uppkommit för andra. För denna senare del av vårt näringsliv har den främsta möjligheten varit att genom långt gående rationaliseringar och ständig effektivisering av sin verksamhet försöka utjämna den stora klyftan mellan vårt höga och utlandets i många fall låga kostnadsläge. Detta förhållande i samband med förekomsten av en yrkeskunnig och skicklig personal samt en förnuftig företagspolitik har lyckats rädda stora industrigrupper från försämrad sysselsättning. Särskilt för de delar av vårt näringsliv, som för närvarande arbetar under sådana förhållanden att räntabilitet icke nås, kan vi icke finna annat än att de åtgärder som nu föreslagits om införande av en generell investeringsavgift kommer att få en mycket olycklig inverkan och starkt fördyra och hämma den fortsatta nödvändiga rationaliseringen. Detta kan icke leda fram till annat än att det blir ännu svårare att bemästra den hårda konkurrensen, framför allt ifrån låglöneländerna, och därigenom försämrars också sysselsättningsmöjligheterna för stora delar av svenska folket. De investeringar, som göres inom sådana näringsgrenar, kan icke på något sätt anses onödiga, då det hårda läget medför att inga andra investeringar än sådana, som blir direkt kostnadsbesparande, kommer till utförande.

För sådana städer och samhällen där näringslivet är ensidigt inriktat på vissa i dagens läge hårt utsatta industrigrupper, kan läget, om ytterligare försvårande omständigheter tillkommer, bli nära nog katastrofartat.

Vi ifrågasätter om det icke i den föreslagna lagen borde givas möjlighet för Kungl. Maj:t att medgiva oräntabla näringsgrenar dispens från erläggande av investeringsavgift.

Därest det avslagsyrkande som i annat sammanhang kommer att framställas icke skulle vinna riksdagens bifall, får vi med hänsyn till ovanstående föreslå,

att riksdagen måtte besluta att följande tillägg göres i § 1: »Kungl. Maj:t äger slutligen att efter prövning medgiva befrielse från erläggande av investeringsavgift för sådana näringar, för vilka räntabilitet icke föreligger.»

Stockholm den 26 januari 1955

Tage Magnusson

And. E. Johansson

Tor Björnberg

B. A. Nilsson

Gerard De Geer
